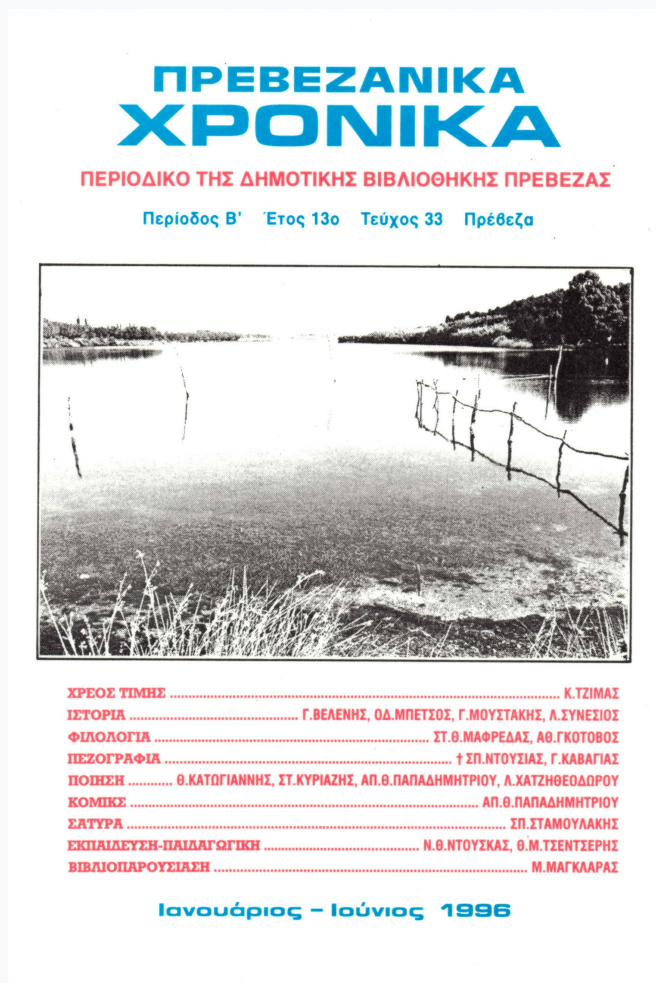

Πρεβεζάνικα Χρονικά

ΠΡΕΒΕΖΑΝΙΚΑ ΧΡΟΝΙΚΑ 33 (1996)

Άτιτλο

Στέφανος Κυριαζής

Copyright © 2022, Στέφανος Κυριαζής

This work is licensed under a [Creative Commons Attribution 4.0](https://creativecommons.org/licenses/by/4.0/).

To cite this article:

Κυριαζής Σ. (2022). Άτιτλο. *Πρεβεζάνικα Χρονικά*, 116–117. Abgerufen von <https://ejournals.epublishing.ekt.gr/index.php/prevchr/article/view/29275>

ΣΤΕΦΑΝΟΣ ΚΥΡΙΑΖΗΣ (*)

Πολλοί
 άνθρωποι ή λαοί,
 σε άλλους άλλοι υπόδουλοι,
 από παλιά,
 απ' τα πολύ παλιά τα χρόνια,
 το δίκαιο ζητούσαν.
 Και υποτάσσονταν,
 και ταπεινώνονταν.
 Κι' από την αθλιότητα στην ευζωία
 ή κάθε είδους αδικία,
 με το φόβο, την πειθώ, ή με τη βία,
 όλο και άλλαζε μορφή.
 Και θα αλλάζει όσο εκεί
 δεν φτάνουν τα αγαθά
 το ίδιο όλοι
 - αν βέβαια το θελήσουν -
 να μπορούν να τ' αποκτήσουν.
 [Αν και
 το περιβάλλον
 αναπόφευκτα φτωχαίνει και μολύνεται.
 Αν και
 οι παρορμήσεις των ανθρώπων διαφέρουν.
 Κι' εκτός από τη Γενική Επιλογή
 και το αναπάντεχο,
 από μίαν άλλη σκοπιά,
 ακόμη πιο πολύ την εποχή ετούτη
 την πυρηνική,
 να προφητεύσης είναι αδύνατο
 τα μέλλοντα.]

• • •

(*) Ο Στέφανος Κυριαζής είναι Πρεβεζάνος από την πλευρά της μητέρας του (γένους Καβάγια). Γιατρός στο επάγγελμα. Εμφανίστηκε στα γράμματα με 4 ποιητικές συλλογές: "77 συλλογισμοί" (1988), "Στοχασμοί" (1989), "Ξέφωτο" (1990), "Παραλλαγές" (1992). Τα τρία ποιήματα που δημοσιεύονται εδώ είναι από τη συλλογή "77 συλλογισμοί".

Της σκέψης είσαι η αρχή,
του λογισμού το τέλος.
Το απέραντο είσαι του ουρανού,
είσαι της γης το κώμα.
Ο χτύπος είσαι της καρδιάς,
είσαι το φως της φλόγας,
του αέρα η απαλότητα
και τ' αστεριού η λάμψη.
Η αίσθηση της ευωδιάς,
της ομορφιάς σαγήνη,
κι' η ζεστασιά της θαλπωρής.
Πνοή της ίδιας της ζωής,
είσαι,
μοναδικό πλάσμα κι' ανθρώπινο.

• • •

Παντοδύναμοι, αθάνατοι,
οι Θεοί του Ολύμπου.
Κυρίαρχοι και εξουσιαστές
Γης και Ζωής.
Δεν ήταν μύθος
του Ολύμπου οι Θεοί.
Αγαθών δωρητές,
ελεήμονες και τιμωροί,
μεγαλωσύνης ήτανε προσκύνημα.
Αυτοί
του Κόσμου εγράφανε τη Μοίρα.
Ωσάν και τους σημερινούς.
Θεοί
που μόνο βλάσφημοι περιγελούν
και ασεβείς
- απέναντι σ' εκείνους
που βαθειά τους πιστεύουν.

• • •